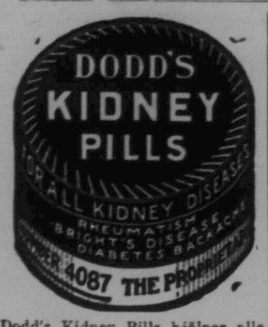

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodd's Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

Svenska Canada-Tidningen

Printed and published every Thursday by The CANADA WEEKLY PRINTING Co. Ltd. a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man. P. M. DAHL, Manager. 'PHONE A-9011.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år i förskott	$2.00
Halvt år i förskott	1.50
Helt år till Förenta Staterna	2.50
Helt år till Sverige	3.50
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post- eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Company; Limited.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger	$1.50
Dödsannonser med svart ram och kors	1.50

Förlovningsannonser, önskas, etc., 50c. per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Torsdagen den 31 Juli, 1924.

DET FINNS, påstås det, marknad i Storbritannien för 200,000 canadensiska slaktdjur och ändå är detta endast en åttondedel av det landets behov av dylika varor, skriver Edmonton Bulletin. Detta är den enda marknad Canada har. Våra slaktkreatur måste säljas till Storbritannien. Men detta ypperliga tillfälle att fylla detta behov å andra sidan oceanen, utnyttjas ej. För detta kan man emellertid ej klandra farmaren eller kreatursavlaren. Då utskeppningsförbudet upphävdes sändes ett stort antal slaktdjur till England. Denna handel skulle årligen tillväxa, — men den har ej gjort det. Detta på grund av att ångbåtsbolagen höjt fraktsatserna till en nivå, som ej lämnar producenten och skepparen nog stor vinst att göra kreatursavln tilldragande nog för dessa. Transporteringsomkostnaderna sjöledes äro mycket små jämförda med järnvägstaxorna, men i detta fall äro de höga nog att förlama en betydelsefull näringsgren, medan femtio miljoner människor å andra sidan havet ropa på dessa produkter.

Dominionsregeringens intervention för att åstadkomma reglering av oceanfraktsatserna å kreatur är ett botemedel, som ibland föreslås från vissa håll. Hur regeringen i sådant fall skulle tillgå, synes man ej vara på det klara med. Att man verkligen lyckades åstadkomma de avsedda resultaten är ju ej så säkert. Ett år sedan försökte regeringen att reglera fraktsatserna för vetetransport över De stora Sjöarna, ett försök, som slutade med att regeringen nödgades gå med på en kompromiss med transportbolagen i Staterna för att förhindra veteblockad. Om stora transportbolag icke kunna komma under den canadensiska lagens kontroll utan att åstadkomma stora skador, så är det väl meningslöst tänka sig, att man skall kunna göra föreskrifter till Atlantiska transportbolag, vars ägare bo i ett dussintals olika länder.

Det finns emellertid ett annat område, varest man kan utföra något med utsikt om framgång. C. P. R. föra frakttransporter å Atlanten. Så ha vi den Nationella Handelsflottan. Vi ha ett stort antal canadensare, som äga aktier i andra transportbolag. Dessa korporationernas främste män äro ivriga förspråkare för "välstånd." Det är ej långt emellan, som de påminna allmänheten om att det är varje god medborgares skyldighet, att arbeta hårt, spara slantarna, insätta dem i canadensiska hem, industriella företag och i allmänhet att så omskapa sitt personliga uppträdande att han hjälper upp allting. De framhålla dessutom med eftertryck, att goda tider och välstånd måste börja hos farmaren, om det skall bli en verklig stadigvarande förändring. Alla dessa råd äro goda och det är intet tvivel om, att de ej äro behövliga och åstadkomma mycket gott, om de tagas ad notam. Men det är mycket möjligt att läkarna skulle vinna mera gehör, om de själva använde samma recept för sina gna affärer. Till exempel: till den affären, att se till att kreatursavlaren får ett så pass stort pris, för sina produkter att han erhåller så stor vinst, att han kan förmås att uppföda dessa 200,000 kreatur, som man talar om. Om någonting dylikt kunde åstadkommas så skulle kreatursavln bli stimulerad till nytt liv, handlanden, fabriker och transportbolag skulle få del av nyttan och någonting definitivt skulle bli gjort för att åter sätta landet på fötter.

Senatens i Canada konstifika rekord

Huru de stympade under-husets arbete den sista sessionen. "Ett lamt försvar."

Under parlamentets sista session lovade premiärminister Mackenzie King med några få ord strax före dess avslutning ,att hans parti skulle vidtaga måt toch steg för att reformera senaten vid nästa session 1925, enligt vad en stabkorrespondent till Free Press skriver samt fortsätter:

Detta uttalande från premiärministern kom vid slutet av en session, under vilken senaten begått tre våldsliknande handlingar. Branchlinjeprogrammet för Canadian National järnvägarna stympades till oigenkännlighet; amendementen till pensionsakten, rörande de sist uppståndna problemen i och för världen av de återkomna soldaterna. tillintetgjordes praktiskt taget ;och "the canteen funds bill" dödades. Det förekom andra fall, då senaten trädde emellan på ett arrogant sätt men i jämförelse med de tre nämnda, voro dessa fall av mindre betydenhet.

Av dessa tre var emellertid branchlinje-frågan av nationell vikt. Alldenstund Canadas folk i en ej alltför avlägsen framtid kommer att få avgöra senatens öde, äro alla tre fallen av särskilt intresse och isynnerhet det första.

Branchlinjeförslaget har diskuterats så fullständigt, sedan det dödades i senaten, att intet annat än en kort skissering är av nöden. Det sändes upp från underhuset med sina 26 punkter efter att ha undergått en noggrann undersökning. Den konservativa oppositionen synade det noga, men i varje fall gavs bifall. Hela programmet omfattade en utgift av litet mer än $28,000,000.

Då det nådde senaten visade sig genast stark opposition. Det sändes till senatens järnvägskomité och där hördes delegationer samt inkallades järnvägsexperter (men endast från konkurrantbolaget C. P.). Olyckligtvis finnes ingen Hansard av komitens sessioner. En stor del mer sades av senatorerna vid detta skede under förloppet än i kammaren. Vid en session medgav till exempel Sir James Lougheed, senatens konservativa ledare, helt frankt, att han djupt beklagade att han någonsin haft del i nationliseringen av järnvägarna i Canada. Han hade följaktligen insett sitt misstag och önskade nu göra det känt, att han ville lämna intet oförsökt att återuppräa sitt rykte från detta monumentala misstag. Han var ock lika så god som sitt ord, vilket kommer att visa sig.

Det första oroväckande steget inom denna komité var tillkallandet av Canadian Pacific tjänstemän för att råda senatorerna, hur man skulle förfara med deras rivals branchlinjer. Man framhärdade i denna politik trots det faktum att Canadian National ingeniörer o. advokater varje dag voro närvarande i komitérummet,intill dess att landets högljudda krav tvingade senatorerna til mer indirekta metoder. Det fanns dagar i detta komitérum, då förslagets nederlag syntes oundvikligt. Men hur det var lyckades man avvärja slaget och detsamma kom än en gång till senaten i och för slutligt avgörande.

De första olyckorna inträffade den 30 juni, då två branchlinjer, vilka fått motsatta rapporter från komitén, besegrades i senaten. Det gällde Rousseau-Laurent i Quebec samt Kelvington i Saskatchewan linjerna. Den förra var 17 mil till en kostnad av $1,000,000 och den andra 13 mil till en kostnad av $290,000.

Upp till denna tid hade senaten ej fastslagit någon politik med hänsyn till programmet. De två förslagen, som dödats ,övergavs på grunder, vilka fast öppna för kritik likväl hade ett visst mått av substans.

Det var lugnt till den 3 juli, då den verkliga situationen i senaten plötsligt avslöjades. På denna dag kastades fem branchlinje-förslag ut samtidigt som en stark majoritetspolitik genomdrevs av Lougheed. Den första olyckan var Turtleford- Hafford branchen, vilken skulle byggas 102 mil genom ett väl bebyggt agrikulturellt område i norra Saskatchewan för en kostnad av $2,313,000.

I snabb följd dödades sedan följande förslag: Loydminster på 45 mil och för en kostnad av $1,170,000; Nipawin, 17 mil och $360,000; Radville, 115 mil och $3,706,000; samt Sunnybrae, 67 mil och $3,500,000.

Det är två eller tre punkter, som man måste bära i minnet, då man fattar ett beslut angående meriterna av senatens sätt att sköta denna fråga.

Först är det anmärkningsvärt att fem av de sju branchér, som dödades, voro förlagda till Saskatchewan. De $12,000,000, som strökos ut ur programmet, beröra föreslagna branchlinjer i sagda provins. Innan senaten nådde sitt beslut att döda dessa branchlinjer hade Canadian National järnvägsexperter framhållit att varje branchlinje nu i operation i Saskatchewan producerar ett överskott, vilket hjälper att reducera den årliga järnvägsförlusten. Dessa experter försäkrade ock att varje föreslagen branchlinje för denna provins skulle ock omedelbart förskaffa tillräcklig inkomst för att taga hand om räntan på kapitalutlägget samt inom ett år eller två producera vinst. Dessa uttalanden förnekades ej av de senatorer, som röstade att döda sagda förslag även i de tal de gjorde, då de presenterade sina motioner. Det enda skäl man angav var att programmet var för stort och att det måste reduceras. Då Saskatchewan-förslaget var ett av de största, var ju den enklaste metoden att nedskära detta mest.

Med anledning av detta massmord mot det nationala järnvägssystemets utvecklingsmöjligheter skriver The Winnipeg Tribune i en redaktionsartikel under rubriken "Ett lamt försvar" följande:

Argument framlagda av senatorerna Sharpe och McMeans för att försvar senatens förkastande av Canadian National branchlinjer äro vida från impressiva.

De röstade att undertycka fyra viktiga branchlinjer i Saskatchewan på grund av utgiftens skull samt anförande den summa pängar för konstruktion av branchlinjer, vilka icke dödades av senaten. De branchlinjer, som godkändes, komma att kosta $13,000,000, som påpekades av senator McMeans.

Säkerligen väntade ej den värda senatorn att tagas allvarligt, då han angav orsaken vara omtanke om den federala skattkammaren. Eller hade han mähända förbisett den obetydliga summan av andra $13,000,000, vilka godkändes under stor brådska under sessionens slut — nämligen $7,000,000 för én järnvägs viadukt i Toronto och $6,000,000 för en brygga tvärs över St. Lawrence floden för Montreal. Västerns branchlinjer hade varit under övervägande praktiskt taget under hela parlamentets session — ej att nämna senatens föregående olyckliga familäritet med dem. Förslagen om Toronto viadukten och Montrealbryggan hade varit före i parlamentet endast tre dagar innan dess upplösande. Likväl sväljde senaten hela $13,000,000 för de två stora städerna i östern utan ett ord av protest.

Ett anmärkningsvärt faktum i vårt canadiska publika liv är den snabbhet och lätthet, med vilken västerns senatorer förvärva sig samt rösta i överensstämmelse med österns synpunkt, som är den: att allt som västern önskar är endast sektionellt och att allting, som begäres för Montreal eller Toronto automatiskt antager stämpeln av ett stort nationellt krav. Man måste vara försiktig med att ej öka Canadas utgifter av fruktan för att drivas till annektering genom skattebördan, anmärkte vidare senator McMeans.

Reflekterande på den grad av omsorg, som tagits beträffande Canadas utgifter, då parlamentet på sin sista dag i hast drev igenom cirka $200,000,000 i anslag, vilket senaten svalde på fem minuter, så framställer sig denna fråga av sig själv: Vilket är sannolikt att snabbast sluta i den annektering, som senatorn säger sig frukta — byggandet av branchlinjer i väl bebodda och omedelbart betalande distrikt eller vägrande nybyggare de transporteringsmöjligheter, som äro absolut nödvändiga för att marknadsföra deras skördar samt för deras fortsatta och tillfredställda vistelse i detta land?

Senator Shampe försvarar förkastandet av dessa förslag på det skäl att Saskatchewan har mindre befolkning per järnvägsmil än Manitoba, Alberta eller British Columbia. Saskatchewan har också en mer utspridd och talrikare befolkning samt större skördar i medeltal och därför större behov.

Men intet av argumenten från någon av dessa senatorer beröra den vitala punkten — nämligen, att de fyra linjer, som dödades av senaten, voro linjer, vilka erbjödo de bästa utsikterna för att mer än betala operationskostnaderna samtidigt som de komme att tjäna nybyggare, vilkas behov av transporteringsmöjligheter är och förbliver akut. R. R.

Det uppmuntrar honom. — Jaså, du låter din man ha portnyckel?

— Det är för att uppmuntra honom litet. Han tycker att det är revligt att kunna visa den för sina vänner. Men den passar inte till vår port.

Du tunga värld. — När jag blir stor, mamma, och blir gift, skall jag då ha en sådan en till man, som pappa?

— Ja, mitt barn!

— Eller om jag inte blir gift, blir jag då en sådan gammal dam som tant?

— Ja, min flicka.

— Vad världen är hård mot oss stackars kvinnor!

? ? ? ? ? ? ? ? ?

"NORDISK JUL"

? ? ? ? ? ? ? ? ?

Från parlamentet i Ottawa.

Revy av en medlem i parlamentets pressgallery.

Ottawa den 21 juli, 1924. — Efter en parlaments session som pågått i nära fem månader, har de uttröttade parlamentsledamöterna nu uppburit sina respektiva ersättningar, packat sina koffertar och begivit sig till sina hem igen, för att inför sina väljare klargöra vad de uträttat och därefter taga en "välbehövlig" vila från det ansträngande lagstiftningsarbetet. — Under de sista två veckorna har såväl ministrar som parlamentsledamöter varit synnerligen belåtna av den politiska kvarnen och mycket angelägna om upplösning av parlamentet.

Man har haft morgon-sessioner och nattsessioner för att hinna undan med arbetet. Mycket mera verkligt arbete utfördes under dessa två sista veckor än under de föregående månaderna, då det gjordes helt litet men pratades så mycket mera. Det har alltid varit så och kommer troligen att så förbliva.

Slutförda lagstiftningar.

Under avslutningsveckan har bland annat följande saker slutbehandlats: redistributionsbillen, givande västern tolv nya platser i parlamentet, har antagits; motionen om kyrkoföreningen har antagits; likaledes en förändring av banklagen, varigenom regeringsinspektion av bankerna föreskrives och större skydd för depositörerna tillförsäkras. Dessutom har en för civiltjänstemannakåren avsedd pensionslag antagits jämte ett antal smärre lagstiftningar.

Alla löften infriade.

Regeringen avslutar sessionen efter att ha infriat i största möjliga utsträckning alla de löften som av regeringen gjordes i trontalet. Det enda som ej blev genomfört var antagandet av det alternativa valsättet och man ansåg det vara lönlöst att i sista minuten söka framtvinga genomförandet av denna motion med kännedom om det starka motstånd förslaget rönte från de konservativas sida, då det i alla fall absolut säkert komme att falla i Senaten, även om det blev antaget av underhuset. Denna fråga torde emllertid bli den första som kommer upp på tapeten nästkommande session. Dessutom är intet nytt allmänt val påtänkt förrän denna regering haft ännu ett tillfälle att genomföra denna från progressivt håll så energiskt begärda valreform. Premierminister King har nedtystat pratet om ett val under innevarande år genom att besvara en av mr. Good gjord förfrågan i ämnet, med att förklara att "regeringen ej kunde se något behov för ett val i år."

Ingen önskar allmänt val.

Man kan tryggt säga, att det canadensiska folket ej önskar ett val nu. De konservartiva önskar det säkerligen icke, ty de inse tillfullo att de snarare förlorat än stärkt sin politiska prestige under den gångna sessionen, medan de liberala och progressiva kunna anteckna betydelsefulla framgångar och känna sig belåtna med desamma. Efter att de olycksbådande molnen av den nuvarande industriella depressionen skingrats tror den liberala-progressiva ententen, att den ökade politiska prestige och popularitet den skaffat sig, skall göra det möjligt för den, att återvinna de canadensiska väljarnas odelade förtroende, sedan de fullföljt alla sina löften och sedan den nu antagna fiskalpolitiken undergått vederbörlig prövning.

Sessionens viktigaste beslut.

De viktigaste besluten ha fattats i förbindelse med tariffkontroversen, järnvägarna, banklagen, tillägg till motionen om kyrkoföreningen och Canadas ställning som en självstyrande nation inom det brittiska imperiet.

Budgetdebatten, vilken upptog en tredjedel av hela sessionens tid, fann de liberala och progressiva fullt eniga i att nedskära tulltariffen, medan oppositionen i sina strävanden att representera österns industriherrar, hissade högprotektionismens flagga på sin mast. Å ena sidan kunna vi anteckna en förminskad beskattning av nära trettio miljoner dollars per år, förminskade utgifter med över tjugofyra miljoner dollars och en skuldreduktion av trettiofem miljoner, — en rätt så betydlig substantiell lindring för den konsumerande allmänheten och de betungade skattebetalarna. Å andra sidan hade vi ropat på högre tariffer och nedskärning av den utländska konkurrensen och klagomålet, att industrierna skulle bli ruinerade genom tariffsänkningarna, — ett klagomål som, i belysning av de två sista månadernas händelser under den nya tariffen, visat sig obefogat.

Med anledning av den konservativa majoritetens i senaten handling att nedskära bibane-programmet till ungefär hälften har frågan om en grundlig senatreform kommit upp på tapeten och denna fråga kommer otvivelaktigt, att i en eller annan form komma fram för nästa session. — Den kommer dessutom utan tvivel, att bli en valfråga under kommande allmänna val.

Tilläggen till banklagen och motionen av Kyrkoföreningen åstadkom ej någon avsevärd splittring mellan partierna och resultatet blev det mest rättvisa för alla intresserade parter.

Canadas ställning i imperiet.

Med avseende å Canadas imperiella förbindelser och den fasta hållning regeringen intog i förbindelse med Lausanne-traktatets undertecknande och den interallierade konferens, som nu pågår i London, då den envist insisterade på absolut jämställighet som en nation inom Imperiet, har hela Undrhuset enhälligt godkänt och accepterat regeringens handling i ty fall. Som ett resultat av premierminister Kings ihärdiga och orädda ställning varje gång Downing Street sökt att flytta Canada tillbaka till den gamla koloniala ställningen, kan man säga, att King förskaffat sig ett namn i historien såsom en av skaparna av det Brittiska Rikets konstitution.

Svensk prinsessa arbetar i fabrik

Elsa Bernadotte tar anställning i en fabrik för att studera de industriella förhållandena.

Ankom till F. S. som ombud till K. F. U. K. världskongress.

För någon tid sedan gick genom den sv.-am. pressen ett meddelande, att prinsessan Elsa Bernadotte befann sig i Washington som Sveriges delegat til K. F. U. K.'s världskonvention därstädes. Nu går genom den engelsktalande pressen ett meddelande att hon inkognito arbetar i en fabrik, där hon är tillskärare av garvade hudar. Hon erhåller härför en lön av $18 i vckan.

Efter att ha hört talas om hur ett fyratiotal högskoleflickor gett sig ut på studie av de industriella förhållandena, varvid många av dem i dagvis fingo ströva flera dagar på gatorna för att finna arbete, blev Elsa Bernadotte intresserad härav och beslöt sig för att själv företaga ett liknande experiment. Efter att ha avlagt ett besök hos Mrs. Edith Rockefeller—McCormick, inregistrérade hon på ett hotell som Miss Elsa Bernadotte och begav sig ut på jakt efter arbete. Hon strövade Chicagos gator upp och ned i flera dagar, besvarande alla möjliga annonser, utan att lyckas erhålla ett arbete. Just som hon var betänkt på, att ge upp försöket, lyckades hon erhålla anställning i en fabrik, där hon nu, som sagt, är tillskärare av garvade hudar. — Varje kväll återvänder hon till sitt lilla rum ej långt från fabriken. Hon besöker aldrig någon av societetsdamerna och ämnar ej så göra, förr än experimenttiden är ute, vilket ej blir förrän den 30 juli.

Prinsessan Elsa Bernadotte är dotter till Oscar Bernadotte.

I likhet med sin fader, vilken är president för den svenska K. F. U. M., har hon alltid varit intresserad av religiöst och filantropiskt arbete. De nu företagna studierna komma säkerligen att bli rätt intressanta.

"Sakarias gjorde prässjäst inför Gud". (Prästtjänst.)

INSMUGGLADE FÅ STRÄNGA STRAFF.

Dömas till ett års fängelse för olovlig invandring.

Tre svenskar och en finländare, som utan pass smugglat sig in i landet över canadiska gränsen, blevo häromdagen av domare Cant i Duluth dömda till ett år och en dags fängelse vardera. Alla ffra erkände sig skyldiga.

Nykomlingarne ,som råkat så illa ut, äro: Ivar Fransson, 29 år, Karl V. Glader och Olof A. Karlson samt Anton Kinnunen från Finland. Domaren meddelade de dömda att de skulle bli benådade, om de uppförde sig väl, samt att de så snart de utsläppts ur fängelset omedelbart komme att återsändas till sina respektive hemland. "Det är inte något nöje att döma er till fängelsestraff," sade domare Cant till de fyra, "men detta får ej fortgå längre. Huntratals av edra kamrater vänta på andra sidan gränsen på ett lägligt tillfälle att smita in i landet. De måste lära sig förstå att vi mena allvar. Detta land har rätt att säga till om, vilka som skol få invandra och under vilka villkor de skola få inkomma."

Canada Nyheter.

Från Hughenden, Alta. Återigen har döden gästat den skandinaviska kolonien här i Hughenden. En en gång har vi haft den sorgliga plikten, att följa en vän o. granne till hans sista vilorum. Denna gång gällde dödsbudet mr. C. Olson, som den 22 dennes slutade sin jordiska tillvaro efter ett långvarigt hjärt- och nervlidande. Den nu bortgångne mannen var en man i sina bästa år. Han föddes nämligen år 1878 i Detroit, Mich., och var alltså vid sin död 45 år och 8 månader gammal. Han ingick äktenskap med Albertina Peterson år 1906 i Washington och 1918 flyttade makarna till Hughenden, Alta., varest de köpte sig en farm, som de sedan brukat.

Vid den bortgångnes bår står den efterlämnade makan samt sex minderåriga barn, en åldrig fader och moder, tre bröder och en syster i staterna, jämte en stor skara vänner.

Olson var en av de stilla i landet, som förskaffat sig mycken aktning för sitt vänsälla väsen och sin omutliga redbarhet, vilket också bevisades av den rika blomstergården och den skara av vänner, som bevisade honom den sista tjänsten. Begravningen sköttes på ett förtjänstfullt sätt av mr. A. Sellin, Metiskow. — W. F.

En envis torka har man haft i Hughenden med omnejd under innevarande sommar. Vi ha ej haft någon nederbörd sedan i maj månad. Följden blir den, att vi få mycket liten skörd. En del farmare ha till och med släppt sina kreatur på åkrarna, då det ej förskylls att hoppas på skörd. Betet har nämligen också varit mycket dåligt, skriver vår meddelare.

Kyrkbröllop. Ett vackert kyrkbröllop firades i svenska lutherska Bethesda kyrkan kl. 2 e. m. onsdagen den 23 juli, då Erik Lennart Anderson och Ingeborg Hildegard Cronlund sammanvigdes. Under tonerna av en bröllops marsch, som spelades av miss Olga Larson, intågade bruden i kyrkan åtföljd av hennes fader samt av tärnor och marskalkar. Kyrkan var smakfullt dekorerad och så gott som till sista plats fylld. Efter vigseln serverades lunch i kyrkans skolrum. De nygifta avreste vesterut med tåg, efter bröllopsresan kommer de att bosätta sig i Kenora. Brudgummen är son till mr. och mrs. Nils Anderson. Mr. Nils Anderson är broder till den för ett år sedan avlidne konsul P. B. Anderson, Winnipg. Bruden är dotter till mr. och mrs. Oscar Cronlund, välkända Kenorabor. Bröllopsgäster från Winnipeg voro mrs. P. B. Anderson, mrs. Emil Larson, miss Svea Larson, miss Jenny Johnson samt mr. Emil Hallonquist. Brudparet fingo mottaga många värdefulla och vackra bröllopspresenter. Vi önska de nygifta "tomtebolycka" samt Guds nåd och välsignelse på deras gemensamma färd genom livet. Såsom tänkespråk gavs 1 Kor. 13:13. "Men nu förbliva tro, hopp och kärlek, dessa tre, men störst ibland dem är kärleken." Carl Pontus Peterson, pastor.

Bibelordet: Gud dömer utan anseende till person lästes vid förhör: "Gud dömer efter utseende på person —"

Ett och annat från världens alla hörn

Japan sänder ingen svarsnot till Förenta Staterna.—Arkeologiska fynd i Grekland.—Nya problem i östern.

Förföljelse mot judarna. Ett anfall på en preussisk båt, gjordes någon tid sedan i en flod i Österpöprovinserna, varvid 15 judar på det brutalaste sätt mördades och kastades överbord, enligt ett meddelande, som kommit via Soviet-Ryssland. Alla som icke voro judar lämnades i fred av banditligan.

Nytt problem i Östern. Ett nytt problem är under uppsegling i Grekland på grund av grekiska regeringens befallning till 50,000 armenare att lämna landet för att ge rum för grekiska flyktingar. Befallningen framkallat oro hos amerikanerna, vilka frukta att utdrivningen av armenarna skulle föranleda återhållandet av utlovad hjalp till Grekland. Nationernas förbund har anmodats av Grekland att ha överinseende över utrymningen av de icke önskvärda armenierna.

Japan versus Amerika. Japan kommer ej just nu att tillsända Förenta Staterna den begärdade svarsnoten å Förenta Staternas sista not, rörande den japanska invandringen till F. S. Den japanska regeringen inväntar ambassadör Haniharas ankomst till Japan och dennes rapport. Han förväntas anlända till Japan den 3 aug. Istället för att ägna sin uppmärksamhet åt F. S. söker Japan utnyttja tillfället, att komma till ett samförstånd med Ryssland och detta har gjort, att den anti-amerikanska bitterheten något lagt sig, men torde den åter blossa upp, då Hanihara återkommer.

Arkeologiska fynd gjorda i Grekland. En del arkeologiska fynd ha under sista tiden gjorts i Grekland i den "döda" staden Olyva. Tusentals artiklar av stort intresse ha funnits, bland annat en linneväska, vari man fann en spegel, läppfärg och en pensel för att pensla ögonbrynen. Tillsammans med denna väska fanns en massa andra kvinnosaker, som visar att fåfängan även vid denna tid var lika stor som idag. Man fann nämligen tovsar av löshår, ett antal armband av silver, örringar, pärlor och andra värdesaker. I andra gravar fann man en massa lerkärl som alla voro vackert och konstnärligt dekorerde, samt en massa artiklar av bronz och koppar. Den nu utgrävda staden var en gång i tiden en grekisk kulturhärd och var i sin blomstring omkring 500 före Kristi födelse. Senare var den känd under namnet "Svarta Havets Pompeij."

KAN DU

SE

— så gott som du borde göra?

Är ditt barn tillbakahållet i skolan på grund av dåliga ögon?

Låt oss förklara varför

Kiropraktiska Justeringar

Gör Svaga Ögon

STARKA

Rådfrågningar och undersökningar Alltid FRIA.

Bring edra hälsobekymmer till

Dr. E. A. Anderson

Palmer Graduerad

CHIROPRACTOR

Tel. 331 Camrose, Alta.

Kontor över Ofrim & Malands butik.

Hälsingar och Härjedalingar

Prenumerera på LJUSDALS TIDNING

Bästa nyhetstidning från Eder hembygd. Egen redaktion i Sveg. Utkommer 3 gånger i veckan. INSÄND 6 DOLLAR så erhåller Ni tidningen för ett år. Dessutom medföljer till alla prenumeranter 1 ex. av kalendern "Hälsingland och Härjedalen" sägner och berättelser från hembygden.

Adress: LJUSDALS TIDNING Sweden, Ljusdal.

KING GEORGE HOTEL

KING & ALEXANDER

Rum per dag eller vecka.

BÄSTA BETJÄNING ALLT MODÄRNT

Pris: $1.00 och $1.50 per dag.

SVENSKA CANADA-TIDNINGENS UPPLYSNINGSBYRÅ

giver GRATIS upplysningar om förhållandena för farmarbetare, hantverks- och industriarbetare, arbetsförtjänster, lediga platser, platser som önskas, land till salu, priser på land, fritt homesteadland etc. etc.

Förfrågningar från Sverige och Förenta Staterna besvaras av

Svenska Canada-Tidningens Upplysningsbyrå

325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

PATENTER

Trade Marks—Copyrights

Fetherstonhaugh & Co.

Den gamla etablerade firman 36—37 C.P.R. Building, Hörnet av Portage & Main St.

WINNIPEG

Vi kunna på det bästa rekommendera denna gamla och välkända firma. Skriv efter upplysningar.

CAFE NORDEN

392 Logan Ave.

Glöm ej att besöka Café "Norden" när Ni är i staden.

God Mat och Gott Kaffe Serveras.

GÖR OSS ETT BESÖK.

AXEL HALL.

Ogifta Damer och Herrar

som önska göra bekantskap med personer, som äro "värda" från $1,000 till $45,000, sänd 10 cents för upplysningar. Damer kostnadsfritt. Tillskriv

PETER E. HANSON

Box 1005, Chicago, Ill.

Växelbruk. — Isag, granne, tänker ni lägga er till med köksträdgård den här sommaren?

— Nej, nu är de' er tur.... I år är det min tur att ha höns.